

4. Zarzut czwarty dotyczy braku spokojnej atmosfery podczas spotkań w sprawie oceny i naruszenia prawa do bycia wysłuchanym oraz art. 6.2 wewnętrznych zasad oceny, gdyż spotkanie z pierwszym oceniającym a w szczególności spotkanie z ostatnim oceniającym nie przebiegało w spokojnej atmosferze wymaganej przez art. 6.2 zasad wewnętrznych i nie pozwoliło skarżącemu na przedstawienie w użyteczny sposób swoich obserwacji co do negatywnych uwag w sprawozdania z oceny. Sprawozdanie to w znacznej części nie zostało zmienione po tych spotkaniach.
5. Zarzut piąty dotyczy naruszenia zasad obiektywności i bezstronności, mobbingu i naruszenia art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz zasady staranności i nadużycia władzy. W tym względzie skarżący uważa, że brak wystarczającego, odpowiedniego i opartego na dowodach uzasadnienia komentarzy negatywnych lub mających negatywny wydźwięk, zawartych w sprawozdaniu z oceny za rok 2016, skłania skarżącego do uznania, że sprawozdanie to jest niesprawiedliwe i odznacza się rażącym brakiem obiektywności i sprowadza się raczej do załatwienia porachunków przez końcowego oceniającego przy pomocy przy pomocy pierwszego oceniającego. Każdy element ewaluacji jest deprecjonujący w stosunku do lat wcześniejszych, w szczególności roku 2015, bez żadnego powodu. Nie zawiera żadnego elementu pozytywnego. Większość rezultatów uzyskanych przez skarżącego w 2016 r. została pominięta milczeniem, cała wykonana praca została podważona. Sprawozdanie to cechuje się nadużyciem władz, ponieważ jego jedynym celem jest zaszkodzenie skarżącemu, przedstawiając zniekształconą wersję jego rzeczywistych wyników, chronioną pozornie szerokimi uprawnieniami dyskrecjonalnymi przysługującymi oceniającym. To niesprawiedliwe podejście, polegające na nadużyciu systemu oceny pod pretekstem szerokich uprawnień dyskrecjonalnych, utrudnia obronę skarżącego, ponieważ musi stawić czoła osądom wartościującym, których kontrola jest ograniczona. W końcu pozwany nie dochował swego obowiązku staranności, ponieważ interesy skarżącego w oczywisty sposób nie zostały wzięte pod uwagę.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2020 r. – Dr. Spiller/EUIPO – Rausch (Alpenrausch Dr. Spiller)

(Sprawa T-6/20)

(2020/C 68/65)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dr. Spiller GmbH (Siegsdorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Stock i M. Geitz)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druża strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Rausch AG Kreuzlingen (Kreuzlingen, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „Alpenrausch Dr. Spiller” – zgłoszenie nr 11 091 204

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 października 2019 r. w sprawie R 2206/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2020 r. – Włochy/Komisja**(Sprawa T-10/20)**

(2020/C 68/66)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik oraz G. Rocchitta, C. Gerardis, E. Feola, avvocati dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2019)7815 z dnia 30 października 2019 r., w części w której stosuje w odniesieniu do Włoch korekty finansowe dotyczące postępowań kontrolnych AA/2016/012, AA/2016/003, AA/2016/015/IT, FV/2016/002/IT i RD1/2016/803/IT;
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności tej decyzji w części, w której stosuje korektę ryczałtową w wysokości 143 924 279,14 EUR w odniesieniu do lat budżetowych 2015, 2016 (postępowania AA/2016/012, AA/2016/003, AA/2016/015/IT), zamiast korekty jednorazowej określonej przez AGEA w wysokości 64 860 193,65 EUR;
- w każdym wypadku, obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Włochy zaskarżyły decyzję będącą przedmiotem skargi, gdyż przewiduje ona w odniesieniu do tego państwa korekty finansowe w zakresie Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- a) Zarzuty dotyczące korekty w wyniku postępowań AA/2016/012, AA/2016/003 i AA/2016/015 IT w odniesieniu do pomocy obszarowej:
 1. Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009⁽¹⁾, w związku z definicją „trwałych użytków zielonych” przyjętą na szczeblu krajowym w oparciu o D.M. [dekret ministerialny] z dnia 18 listopada 2014 r.